

ה"ת 12205/12/18 - רונזה אסחק נגד משטרת ישראל תביעות- שלוחת זבולון

בית משפט השלום בקריות

ה"ת 12205-12-18 אסחק נ' משטרת ישראל תביעות- שלוחת זבולון
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת פנינה לוקין
מבקשת רונזה אסחק
נגד
משיבה משטרת ישראל תביעות- שלוחת זבולון

החלטה

בפני בקשת המבקשת, מי שרשומה כבעלים של רכב מסוג טויוטה מ.ר. 7299866 (להלן: "הרכב"), אשר נתפס ע"י המשיבה במסגרת חקירת אירועים של גניבת אבוקדו בהם היה מעורב בן זוגה של המבקשת (פידא ברמכי, להלן: "בן הזוג"), כי הרכב התפוס יוחזר לידיה. יצוין כי בנתיים הוגש כתב אישום כנגד בן הזוג (יחד עם אחרים), והוא מצוי במעצר באיזוק אלקטרוני עד לתום ההליכים כנגדו.

כמו כן נכללה בכתב האישום בקשת המשיב לחלט את הרכב אשר לטענתה שימש לביצוע חלק מהעבירות מושא כתב האישום.

לטענתה של המבקשת, מאחר ומדובר ברכב אשר בבעלותה, וחרף בקשת המשיבה לחלטו בתום ההליך, יש להורות על החזרת הרכב לידיה שכן היא נזקקת לו לצורך ניהול חייה היומיומיים, לרבות הסעת ילדה הפעוט ונסיעתה לעבודתה, וכי השבת הרכב לידיה, בתנאים שיקבע בית המשפט, לא יסכלו את אפשרות חילוטו, באם יוחלט על כך בסופו של יום.

המשיבה מתנגדת להשבת התפוס וזאת משני טעמים: הראשון כי קיים צורך בהחזקת המשיבה ברכב שכן בכוונתה להציגו כראייה במשפט, וכי מדובר בשלב מוקדם מדי של ההליך המשפטי, בו טרם ניתנה תשובת הנאשמים לאישום, ולפיכך לא ניתן לקבוע כי אין צורך בהמשך החזקת הרכב התפוס בעת הזו, מטעמים ראיתיים. שחרור בעת הזו עלול לסכל את אפשרות המשיבה להוכיח רכיבים בכתב האישום, לרבות עצם השימוש ברכב לצורך ביצוע העבירות.

השני, חרף רישום הבעלות הרי שלא הובאו ראיות המוכיחות כי המבקשת אכן בעלים בו, ובכל מקרה לאור העובדה כי הנאשם בן זוגה (גם אם אינם נשואים כדיון), חלקה חזקת השיתוף לגבי הרכב, וגם המבקשת בהודעתה במשטרה ציינה כי היא ובן הזוג עושים שימוש משותף ברכב. משכך, באם יש מקום להעתר לבקשה, ואין הדבר כך לטעמה, יש לחייבת

את המבקשת בהפקדה משמעותית מתוך שווי הרכב העומד על סך של 23,800 ₪ בהתאם למחירון לוי יצחק.

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, וחרף העובדה כי אכן מדובר בשלב מוקדם של ההליך המשפטי, אני סבורה כי ניתן להעתר לבקשה אולם זאת תוך קביעת תנאים שיבטיחו את אפשרות חילוט הרכב בסופו של יום. אינני מקבלת טענת ב"כ המשיבה כי מדובר בשלב מוקדם מדי של ההליך המשפטי, וכי העברת הרכב לידי המבקשת עלולה לפגוע בערך הראייתי של הרכב. ב"כ המשיבה בטיעונו לא הצליח להסביר איזה ראיות תצטרך המשיבה להציג במשפט ואשר החזקת הרכב פיזית נדרשת לצורך זה. אין מחלוקת כי הרכב הפיזי לעולם לא יוצג כראיה, אלא יוצגו ראיות שנאספו מתוך הרכב, ואני סמוכה ובטוחה כי ראיות אלו נאספו ותועדו בצורה מספקת במהלך החקירה ועד להגשת כתב האישום. נכון הדבר שב"כ המבקשת (המייצג עם את הנאשם 2) לא הסכים לטענת ב"כ המשיבה שלא יכולה להיות מחלוקת באשר למעורבות הרכב בביצוע העבירות, דבר המעלה את האפשרות שהמבקשת תצטרך להוכיח את טענתה כי הרכב שימש לביצוע העבירות. אולם חרף זאת, לא ברור לשם מה נדרשת המבקשת להחזיק ברכב התפוס לצורך זה. טענה כללית בדבר הצורך בקיום שרשרת התפיסה של הרכב אין די בה כדי להסביר מה הצורך הראייתי בהחזקת הרכב עצמו.

בניגוד להחלטת כב' השופט הלמן בה"ת (נצרת) 38232-01-18 **נ.א. נ' מ"י** (3.5.18), אליה הפנה ב"כ המשיבה, אינני סבורה כי מסירת הרכב כאן לידי המבקשת עלול להביא לפגיעה קשה באפשרות לסמוך על הממצאים הנוגעים לו, ואינני רואה שעלול לעלות צורך בבדיקה חוזרת של הרכב לצורך איסוף ממצאים כלשהם.

מנגד, ניתן להפנות למקרים בהם הוחזר רכב תפוס לידי הטוען לבעלות בו, בתנאים מתאימים, אפילו בשלב של חקירה וטרם הגשת כתב אישום, וחרף קיום הצהרה על כוונה להגיש כתב אישום וקיום ראיות לכאוריות, ראה למשל: ה"ת (חדרה) 38738-10-14 **בראנסי נ' מ"י** (9.11.14) ומקל וחומר, ניתן לעשות כן חרף צורך ראיתי עתידי.

עם זאת בטיעונים הנוגעים לפוטנציאל החילוט מסכימה אני לגמרי עם טיעוני ב"כ המשיבה כי קיים פוטנציאל של חילוט לרכב, כי עולות תהיות של ממש באם אכן המרשם משקף את הבעלות ברכב, ובכל מקרה, קיים בסיס של ממש לטענה בדבר קיום חזקת השיתוף לגבי הרכב, כך שבכל מקרה, קיים סיכוי של ממש כי בבוא היום, לאחר בירור לגופם של הדברים, יקבע כי המבקשת הינה הבעלים של מחצית הזכויות ברכב, לכל היותר.

משכך, ועל מנת להבטיח את אפשרות חילוט הרכב בסופו של יום, אני סבורה כי ניתן להיעתר לבקשה ולהורות על שחרור התפוס לידי המבקשת, אולם זאת בתנאים הבאים:

א. איסור כל דיספוזיציה ברכב מסוג טויוטה מ.ר. 7299866, כאשר תירשם הערה מתאימה במשרד הרישוי כתנאי לשחרור הרכב.

ב. עריכת ביטוח לרכב, לרבות ביטוח מקיף, שמדינת ישראל תירשם בו כמוטבת.

ג. המבקשת תפקיד סך של 8,000 ש"ח במזומן או בדרך של ערבות בנקאית בקופת בית המשפט, להבטחת תפיסת הרכב למקרה שבו יוחלט על חילוטו.

ד. המבקשת תחתום על התחייבות שלא לבצע כל דיספוזיציה ברכב אלא לשם חילוטו על ידי המדינה,

ותתחייב להעבירו לידי המשיבה מייד עם קבלת החלטה בדבר חילוטו.

אני סבורה כי תנאים אלו מאזנים באופן מידתי בין הזכות הקניינית הלכאורית של המבקשת ברכב או בחלקו, לבין הצורך בהבטחת אפשרות חילוטו.

הרכב יועבר לידי המבקשת לאחר מילוי מלוא התנאים.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"א טבת תשע"ט, 29 דצמבר 2018, בהעדר
הצדדים.